

De ontdekking van het Vaderhart

Mijn leven lijkt haast een aaneenschakeling van crises en Godservaringen sinds het eerste moment dat Hij mij moest hebben. God lijkt mij het meest op te zoeken wanneer er onrecht is of een crisis zich aandient. Ik ben verbluft hoe God mij ontmoette in de tijden van afwijzing, verlies, en tenenkrommend onrecht. Hoe ouder ik word, hoe verbaasder ik ben. Hij had mij ook over kunnen slaan, maar zat toch achter mij aan. Terwijl ik maar een gewone jongen ben, ben ik toch een buitengewone God tegengekomen.

Tijd om wakker te worden

Op 3 juli 2003 stapte ik 's-middags in de auto om een paar frietjes te halen bij de snackbar in het dorp waar wij toen woonden. Ik startte de motor van onze Opel Astra en werd direct als door de bliksem getroffen: Het hele dashboard stond op 37. Zowel de dagteller, de kilometerteller als de datum, alles stond op 37.

Het was een profetische tijd waarin wij leefden. Dat is met recht te zeggen. Een paar jaar eerder, in 2001, logeerden Agnes en ik in Ermelo in het huis van familie. 's-Middags was ik even in bed gekropen om een powernap te nemen terwijl Agnes en mijn schoonmoeder beneden aan het koken waren. Ineens stond er een engel in de kamer. Of het letterlijk zo was of een visioen in mijn slaap, weet ik niet. Maar de engel kwam langs het voeteneinde van mijn bed, kwam bij mij op het bed zitten en zei tegen mij: "Stef, het is tijd om wakker te worden en op te staan!" Direct was ik wakker en realiseerde me dat het etenstijd was. Ik snelde naar beneden en schoof aan tafel aan, maar kon mijn gedachten niet af krijgen van wat mij was overkomen. Die avond heb ik voetbal zitten kijken en toen wij naar bed gingen heb ik

oor Agnes gebeden die ziek was waarna ik in slaap viel. Opnieuw was er die engel in de slaapkamer. Opnieuw kwam hij langs het voeteneinde naast mijn bed gelopen en ging op de rand zitten. Opnieuw was zijn boodschap: “Stef, het is tijd om wakker te worden en op te staan!”. Ik schoot wakker en keek op de wekker naast mij. Met rode cijfers stond de tijd er. He was 1.11u.. Opnieuw viel ik in slaap en opnieuw verscheen de engel als die eerdere 2 keer. Precies hetzelfde. Ditmaal werd ik direct wakker na zijn boodschap en was het 2.22u.. Daarna viel ik in slaap en herhaalde het zich: Het was 4.44u.

Steeds klonk dezelfde boodschap: “Stef, het is tijd om wakker te worden en op te staan”.

De volgende ochtend was ik in alle staten. Wat wil God zeggen? Waar gaat het naartoe? De Heilige Geest was merkbaar in huis en als een gloed op me. Dus begon ik te bidden: Wat zegt U Heer? Eén ding is mij wel duidelijk geworden: Wanneer de hemel je verrast met raadsels, probeert God je aandacht te krijgen en wil Hij Zijn geheimen aan je laten zien.

Die middag stapte ik in onze Volkswagen Golf, startte de motor en werd ik door de bliksem getroffen: Alles op het dashboard, de kilometerteller, dagteller, datum, stonden op 111, 222, 444! Toen ik de weg op reed, telkens als ik keek waren de groene bordjes langs de snelweg 111, 222, 444. Die dag, de dag erna, de week erna, tot in 2003 overkwam me steeds hetzelfde. In die tijd werd ik gelanceerd in een avontuur van ontdekkingen, ondanks moeiten en raadselen.

Die dag

Hoe gek het ook klinkt, die 3 juli 2003 had ik ook zo’n indruk dat de hemel iets wilde duidelijk maken met het getal 37 toen ik in onze Opel Astra stapte. Maar wat? Opnieuw was er een quickening, een hint van de hemel, alsof de hemel mij wakker schudde.

Op weg naar de snackbar, dacht ik: “Oh, misschien zit de snackbar ook op nummer 37 in de straat”. Ja inderdaad. Toen ik met de frieten naar buiten liep, draaide ik mij om en zag 37 op de gevel staan.

Wat zegt Hij tegen me? dacht ik toen ik naar huis reed met de frieten naast me op de rijderstoel. Toen ik in de straat reed, realiseerde ik mij iets: Die november zou ik 36 jaar worden en mijn 37^e levensjaar ingaan. Ik ben op 21 november jarig.

Het weekend voordat ik op 21 november 36 werd, een paar maanden later dus, gingen wij op vrijdagavond slapen toen Agnes mij vroeg of ik iets specifiek voor mijn verjaardag wilde hebben. Ik aarzelde geen moment: Ik zou wel naar “The Father’s Love” conferentie in Catch the Fire in Toronto willen, flapte ik eruit. “Maar die begint a.s. woensdag, dan moet ik binnen 3 dagen weg. Het is morgen zaterdag. Dat is wat kort dag”.

“Ik heb het idee dat je ernaartoe moet gaan”, zei Agnes daarop, “waarom kijk je morgen niet even of er nog een ticket beschikbaar is?”

De volgende dag zat ik voetbal te kijken, Nederland-Schotland, toen Agnes de kamer in kwam. “Heb je al voor een ticket gekeken?”, vroeg ze. “Ik denk dat je moet gaan”. “Het is wel kort dag om nog te gaan”, zei ik. “Kijk in ieder geval of er nog een ticket beschikbaar is”, zei ze.

Daarop deed ik mijn handen omhoog voor de TV en bad: “Heer, als U wilt dat ik naar de Father’s Love conferentie ga, maak mij dan om 3 uur vannacht wakker”.

“Vijf over 3!”, hoorde ik God haast hardop zeggen. Opnieuw bad ik: “Heer, als U wilt dat ik naar de conferentie ga, maak me dan om 3 uur vannacht wakker”. Opnieuw zei de stem: “Vijf over 3”, hoorde ik luid hardop in mijn hoofd opnieuw.

Na de wedstrijd heb ik eerst maar eens gekeken of er een ticket beschikbaar was en warempel, voor 443 euro kon ik dinsdag met de KLM. Nu was het zo dat die week een klant 500 euro had gestort zonder dat ik daar een rekening voor had gestuurd. Toen ik hem belde daarover, zei hij: Je doet goed werk voor mij en bent niet duur, ik wil je graag extra zegenen”. Van zulke klanten moet je er meer hebben. Ik bedankt hem en hing op, maar het was wellicht niet zomaar.

En warempel, die nacht werd ik om extra 3.05u. abrupt wakker. Klaarwakker stond in de keuken naar de magnetron te kijken en realiseerde mij direct: Alle kanonnen, nu moet ik ook gehoorzaam zijn”. Ik snelde naar boven, zette mijn computer aan, vulde alle gegevens in om het ticket te boeken maar net voor ik op “bevestig” dacht ik: “Ik heb nog één bevestiging nodig” en ging weer naar bed. Direct viel ik in slaap en toen gebeurd ehet: Ik droomde dat ik in de conferentie op de 1e stoel op de 1e rij zat en dat de Heilige Geest mij moest hebben: In de droom kwam de Geest over mij terwijl ik daar in de conferentie zat en thuis in bed lag, en schaterde ik het uit. Alsof ik overrompeld werd door de vrolijkheid van God. Direct werd ik daarna met een ruk wakker en wist ik dat ik naar de conferentie toe moest gaan. Ik snelde weer naar boven, vulde het formulier opnieuw in, drukte op “bevestig” en ging daarna weer naar bed. Het was inmiddels zondagochtend vroeg. Het werd al licht.

“Wat heb ik gedaan?” dacht ik. “Ik ben niet goed snik”. Direct daarop werd Agnes wakker. De kracht van God was zo sterk dat de hele slaapkamer verlicht leek. “De kracht van God is hier. Ik kan bijna niet in bed blijven. Waar ben je allemaal mee bezig?!” , zei ze. “Nou, ik niet, dat is God. Hij wil dat ik ga, ik heb geboekt, dinsdag ben ik weg”.

Die dinsdag kwam ik in het vliegtuig op Schiphol. Verbijsterd nam ik plaats: De stewardess had mij bij het inchecken op rij 37 gezet. Twee dagen later zou ik 36 worden en mijn 37^e levensjaar ingegaan. Op de conferentie sprak Floyd McClung over het Vaderhart van God: Hij vertelde toen hij zich voorstelde aan het publiek dat hij 37 jaar met Sally getrouwd was. “Ja, allicht”, dacht ik. “Hoe wonderlijk. God wil mij hier hebben”.

Encounter

Op de ochtend van mijn verjaardag gebeurde het. Na de ochtendsamenkomst was ik ergens achterin op de grond gaan liggen bidden en soaken. Ik deed een arm omhoog de lucht in naar God toen een van de leiders die greep en voor mij bad. Wat hij precies bad, hoorde ik niet. Wel had ik een visioen.

Ik zag een huis. Alles was er perfect. Er was geen enkele disharmonie. Er was een enorme vrijheid, een vrede en een enorme ongedwongenheid. Het straalde een vrijheid uit die ik niet kende. Direct daarop hoorde ik God zeggen: “Stef, dit is Mijn Huis. Je bent altijd welkom om even langs te komen op al je reizen. Je mag altijd komen”. Met dat Hij het zei werd ik gegrepen door dezelfde ongedwongenheid als die ik zag.

Hoe lang ik daar lag weet ik niet meer. Het moet zo'n drie kwartier zijn geweest, maar er gebeurde iets. De man die met mij bad liet op een bepaald moment mijn hand los en verdween, waarna ik na een tijdje mijn ogen opendeed, opstond en de kerkzaal in keek. Direct kwam er een Liefde naar beneden als een "rushing down" die ik nooit eerder zo sterk had gevoeld. Terwijl ik de zaal in keek naar het podium, draaide er iets in mijn hoofd, in mijn brein. Iets dat achter in mijn hoofd was, kwam naar voren en direct veranderde mijn blik op de zaal en de wereld/ Alsof iemand mij een andere bril op zette. De Liefde ging als een vlam aan, alsof ik vlamvatte. Het was niet alleen binnenin, maar de vlam kwam om mijn hele lichaam heen. Onbeschrijflijk. Verbijsterend.

Direct daarop kwam mijn gastvrouw naast me staan. Zij wist dat ik die dag jarig was maar niet wat er op de vloer was gebeurd. Ze drukte me een verjaardagskaart in de hand, waarop voorop stond: "Happy Birthday Son".

BAM! Ik werd door de bliksem tussen mijn ogen getroffen. De vlam van het zoonschap werd subiet aangestoken. "Ik ben een zoon!" dacht ik. "De Vader houdt van mij!" Ik voelde het. Het was als een openbaring van mijn hart alsof mijn ogen opengingen. De Vader greep mij van binnen en van buiten.

Die ochtend werd ik gedoopt in de Liefde van God. Ik kwam Thuis. Jaren had ik God als Vader bezongen maar mijzelf nooit echt als zoon ervaren, vooral als een dienstknecht. Dat laatste is wat je doet, het eerste is wie je bent. Het enige dat ik nog wilde was mensen liefhebben. Ik wilde gelijk een voorganger worden. "Love them like crazy".

Die avond kwam de Liefde opnieuw en trof mij tot tranen toe. Floyd McClung sloot zijn preek af met het verhaal van Dick en Rick Hoyt en draaide een filmpje. Dick Hoyt, een vriend van hem, had een zoon, Rick, die meerdere beperkingen had, zowel fysiek als mentaal. Op een dag vertelde Rick zijn vader dat hij graag aan de triathlon mee wilde doen. Maar de triathlon was uitgesloten vanwege al zijn beperkingen. Daarop trainde Dick, zijn vader, om de triathlon samen met zijn zoon Rick te doen: Eerst 3 kilometer zwemmen, daarna fietsen en hardlopen. Uiteindelijk zie je in het filmpje hoe Dick zijn zoon Rick in een voertuig waarin hij kon liggen voor zich uit de finish over rent. "My Redeemer lives", klonk de muziek.

"Dit is onze Vader!", zei Floyd. Hij maakt dat je over de finish komt en rent je eroverheen.

Dit is onze God! Geen pogingen door te presteren om je goed genoeg voor Hem te laten worden, de Vaders armen om je heen. Hij tilt je op en zet je op Zijn nek en rent je de finish over. Hij zoekt de kreupelen, blinden, lammen en doven (Lucas 14). Hij wil je hebben en doet er alles voor je te krijgen.

Alles veranderde.

Alles veranderde daarna. Ik leerde God op een hele nieuwe manier, dichtbij, kennen als echte Vader en mijzelf als een zoon, achter wie Hij aanzit. Agnes heeft er meerdere jaren over gedaan om aan me te wennen.

De Schrift: De bijbel ging pas goed voor me open. Nooit had ik echt de boodschap van de Schrift begrepen. Die ging voor mij meer over de wil van God dan over het hart van God, meer over gehoorzaamheid aan God dan over de liefde van God, over de heiligheid van God dan over de roep van God die ons terug wil hebben en aan Zijn boezem wil drukken. Aan Zijn boezem veranderen mensen naar het beeld van aan Wiens hart zij zijn.

De roep van God om de mens die klonk in Genesis 3:8-9 klonk als nooit tevoren in mijn oren en is het hart van de bijbel: “Waar ben je?!” Na de openbaring van het Vaderhart van God besepte ik dat deze roep de roep van de hele Schrift is van kافت tot kافت op iedere pagina en daarna. God wil ons hebben voor Zichzelf en Hij zal nooit rusten tot Hij ons helemaal heeft.

Godsbeeld: Mijn Godsbeeld ging op de schop. Mijn Godsbeleving veranderde. God werd Liefde. I am loved. Hij kent mij. Hij is verzot op mij. God houdt van iedereen, of wij nu kreupel lopen of blind en doof zijn (Lucas 14) en is naar ons op zoek. Dat werd genoeg. Hij wil mij hebben. Hij trekt mij op Zijn knie. Hij deed er alles voor om mij te winnen en terug te krijgen (Joh.3:16, Heb.2:8-10). Hoewel Hij Koning, Rechter, Redder, Bevrijder, Heiligmaker en al dat andere mooie is wat Hij *doet*, is Hij allereerst Vader, Thuis. Jezus leerde Zijn beminden niet bidden: “Onze Koning die in de hemel is” maar onze Vader Die in de hemelen is” (Luc.11:2). Koning, Rechter, Redder enz. is wat Hij doet, Vader is wie Hij is. De Drie-eenheid is niet Rechter, Meester en Heerser, maar Vader, Zoon en Trooster. Dat is relationeel, niet functioneel. Dat gaat niet over presteren maar over wie Zij zijn. De Vader en de Zoon zoeken relatie voor prestatie. De hele Drie-Eenheid wil woning bij ons maken en in ons/onder ons wonen (Joh.14:21).

Psychologie: Mijn innerlijke psychologie veranderde. Met de verandering van mijn Godsbeeld en Godsbeleving veranderde mijn zelfbeeld. Mijn faalangst verdween als sneeuw voor de zon. Mijn innerlijke slavendrijvers zwegen. Het neurotische, altijd goed voor de dag moeten komen, verdween. Leven sprong tevoorschijn. Angst ging weg. Dominee Schuld verdween toen ik in de greep van de Liefde kwam. De innerlijke spanning, schaamte, aanklacht, religie en zelfverwijt werden minder. De negatieve psychologie in de onderstroom van de Kerk -de niet-oké boodschap - werd me duidelijk. Ik kwam uit mijn eigen rechtbank. En gelijk ook uit de religieuze prestatievalkuil. Ik hoefde mij niet meer te bewijzen, niet meer te streven en vrezen en Zijn liefde niet meer te verdienen. De kleine, onbevangen, Stef die altijd over straat struinde in Aerdenhout, daar “de club” runde, een hut in de achtertuin had en daar “hutfeesten” hield, die talloze vrienden had, sprong weer tevoorschijn toen Liefde het overnam. Van kramp naar kracht. Van dwang naar drang. Van vrees naar vrijmoedigheid. Mijn zelfbewustzijn ging van knecht naar kind en mijn vrees veranderde in vertrouwen en vrijmoedigheid. Van de Sinai naar Sion. Ik werd mijzelf. Het neurotische verdween. De faalangst stopte. De gedrevenheid smolt. Steeds meer ontspannen. Van overspannen naar onbevangen. Ik hoefde mijzelf niet meer te bewijzen en werd intens gelukkig met een kop koffie en een Godgesprek. Ik begon voor mijzelf te zorgen. Kanonnen. Wat een verandering van binnen. Een opluchting. Ik kwam uit de prestatievalkuil, uit het successyndroom en knechten-denken. Knechten vechten om wie de grootste knecht is, wie het meeste succes heeft en de grootste kroon op zijn hoofd krijgt. Maar hoewel wij ons te pletter werken op het erf, zijn wij vooral kinderen aan de keukentafel in het Vaderhuis. Je kunt misschien geen gezonde knecht zijn op het erf, als je je niet eerst een kind weet aan Vaders keukentafel. Knechten zijn op zoek naar titels en status. Knechten worden jaloers op elkaars succes. Knechten voelen zich gauw bedreigd. Knechten vechten en concurreren. Knechten krijgen hun verdiende loon, zonen delen samen in de erfenis van de Zoon, hun Broer.

Sociologie: Mijn sociologie veranderde. Armpje drukken lukte me al die tijd al niet en met titels en status had ik sowieso al niets. Wat je allemaal voor Hem uitspookt op het erf is misschien geweldig, maar winnen en verliezen, superieur en inferieur, groot en klein, het Calimero-effect, noem maar op en wat al niet nog meer, alles verdween van tafel. Mijn muren gingen naar beneden. Toen de Liefde mij vulde, verdween de angst voor gezag en autoriteit en

manipulatie. Altijd was ik bang voor gezag geweest. Niet omdat ik iets verkeerd deed maar het was er gewoon. Steeds minder angstig voor mensen en voor gezaghebbers. Ik begon gezag te nemen als kracht en de wet als bescherming. Mijn angst voor mensen werd gaandeweg steeds meer vervangen door affectie.

Theologie: Mijn theologie veranderde. God wil ons hebben voor Zichzelf en doet er alles aan ons te winnen zonder ons te dwingen. Kom je zitten op Vader's knie? Kom je aan de boezem van Vader God? Daar bonst Zijn hart voor iedereen (Lucas 14-15). Jezus is de Zoon die aan de boezem van de Vader is (Joh.1:18). Nooit had ik begrepen dat de Schrift, voor alles, het bonzend hart van God is dat tekeergaat voor iedereen. Op iedere bladzijde gonst Zijn geluid en klinkt Zijn roep om ons – van kافت tot kافت. Waarom had ik dat nooit ingezien? Waarom heeft niemand mij dat ooit verteld? Ik dacht dat de bijbel vooral over de wil van God ging. Nooit had ik ingezien dat het hart van God bonst op de pagina's van de Schrift en dat de plannen van God gaan op Zijn zoektocht naar de mens. Hij wil iedereen hebben en aan Zijn boezem drukken en doet er alles voor, wat wij ook uitgespookt hebben. Hij zit achter ons aan en zal niet rusten tot Hij ons helemaal heeft. Hij kan ons niet uit Zijn gedachten krijgen (Jer.31:20). De bijbel bonst van de Liefde. De Vader Zelf helpt ons over de finish. Je kunt God niet meemaken als Rechter als je Hem niet eerst kent als Vader. Je kunt niet over de knie als je er niet eerst op zit. Je kunt geen goede knecht zijn op het erf als je je niet eerst een kind weet in het Vaderhuis, aan tafel en op de couch, waar de Vader je liefheeft zonder wat je allemaal voor Hem doet. Up-close, waar Hij je helemaal platkust en koestert.

Pfff, wat een diepe metamorfose. Eerlijk.

Klopt deze Vaderhart theologie?

Jazeker. Johannes en Paulus schreven er veelvuldig over in hun epistels. Jezus sprak erover in Lucas 14-15 in de gelijkenissen. Romeinen 8 legt de theologie neer van het Vaderhart van God en wat er gebeurde toen wij ingingen op Zijn roep en aanbod van genade.

Romeinen 8:1-2: Er is geen veroordeling meer voor wie in Christus Jezus, de Zoon, zijn. Wij zijn overgegaan van de rechtszaal, weg uit veroordeling, door de Zoon uit de beklaagdenbank getrokken (8:1-2), weg van de aanklacht (Opb.12:10, Joh.5:45), weg van onder de Wet (Gal.4:4), in Gods genade (Rom.6:14) door het plaatsvervangend offer van de Zoon die onze existentiële schuld overnam aan het Kruis (Jes.52:13-53:12, Joh.1:29).

1 Johannes 2:1-2: Johannes leende in 1Joh.2:1-2 de Romeinse rechtspraak om dit duidelijk te maken. Een vriend van de beklaagde kon in de publieke rechtszitting voor hem pleiten en zelfs de schuld en straf voor hem nemen nadat de strafmaat was bepaald. Jezus is die Vriend en Hij nam voor ons alle consequenties van onze zonde. Voor de zonde is betaald door Hem, het Lam betaald (Joh.1:29).

Romeinen 8:15: Wij zijn niet langer slaven die vrezen maar zonen die Abba, Vader roepen (Rom.8:15, Gal.4:6). Wie de Zoon hebben aangenomen, zijn door Hem van de slavenmarkt weggekocht en mee naar Huis genomen om als zonen te worden aangenomen door de Geest van adoptie, zoonschap.

Romeinen 8:31: God is niet tegen ons maar voor ons.

Romeinen 8:29-30: Vader God hield van ons, kende ons, koos ons, kocht ons, bekrachtigde ons met het doel om als de Zoon te maken.

Romeinen 8:21-23: Ons zoonschap is nu al begonnen maar wordt bij de verlossing van ons lichaam helemaal zichtbaar, wanneer ook de schepping die daarom roept wordt bevrijd.

De schepping wacht niet op het openbaar worden van slaven, ook niet van knechten, apostelen, profeten en geloofshelden, allemaal functies, maar van zonen.

Je kunt je leven lang in schuld, schaamte en manipulatie doorbrengen, maar de Vader maakt vrij en drukt je graag aan Zijn boezem. Een wees, een slaaf, vlucht uit angst als hij iets mis heeft gedaan, een zoon snelt naar huis en haalt zijn Vader erbij. Knechten willen zich bewijzen, kinderen weten dat zij geliefd zijn nog voor zij naar school gaan.

Johanninische theologie.

Ook Johannes was erdoor gegrepen en schreef erover. Sommigen zijn verrukt over Paulus, Paulinische theologie. Maar toen het Vaderhart mij nam, kwam ik zelf onder de indruk van Johannes, Johanninische theologie.

1 Johannes 3:1: “Ziet welk een liefde de Vader ons gegeven heeft, dat wij kinderen van God genoemd worden”.

1 Johannes 4:18: “Er is in de liefde geen vrees, maar de totale liefde drijft de vrees uit; want de vrees houdt verband met straf, en wie vreest is niet volmaakt in de liefde ...”, schrijft Johannes. Het vers trof mij pas goed toen de Liefde in het Vaderhart in mij aangestoken werd.

Johannes 1:12: Wie Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden.

De metamorfose van Johannes

Wat een metamorfose had Johannes aan de boezem van Jezus, de Zoon, meegemaakt: Samen met zijn broer Jakobus stond hij eerst bekend als een van de twee “zonen des donders, Boanerges,” (Marc.3:17) die het vuur van oordeel over de Samaritanen wilden laten regenen toen die Jezus niet wilden ontvangen (Lucas 9:51-57). Samen met hun moeder hadden zij Jezus om een positie naast Zijn Troon gevraagd (Matt.20:21-28). Hun moeder nam het woord en vroeg erom namens hen. Je vraagt je af uit wat voor gezin de twee apostelen, de zonen des donders kwamen. Johannes had nog weinig van het echte evangelie begrepen.

Maar Johannes kwam uit de rechtbank van oordeel (Samaritanen) en uit de prestatievalkuil van succes, status en macht als een koning (Zebedeus). Aan de boezem van God, van de Zoon, veranderde Johannes in de apostel der Liefde. Johannes wilde een positie van macht en status als een koning op een troon maar werd de discipel aan de boezem van de Zoon, van wie Jezus enorm veel hield (Joh.13:43). Hij was er zelf verbaasd over: Hij schrijft het in de 3^e persoon. Johannes wilde het vuur van oordeel over de Samaritanen van de hemel laten regenen, maar werd de apostel der Liefde die zijn brieven vol pende over de Vader, de Zoon en de Trooster, over hun intimiteit, over de Liefde waarin geen vrees is, over vergeving, genade en relatie. Aan de boezem van God verandert elke wees van een knecht in een kind, van een slaaf in een zoon, en gaat het van vrees naar vertrouwen en vrijmoedigheid (Heb.4:16). Daar, aan de boezem van Vader God, verdwijnen de angst, de schuld, de schaamte en het oordeel en kom je thuis in Liefde. Daar hoeft je je niet te bewijzen, niet te vrezen. Aan de boezem van God waar Liefde in je wordt uitgegoten maak je een transformatie mee en weet je je zelf een zoon, een kind, geen knecht. Dat is met geen pen te beschrijven.

Je kunt geen gezonde knecht zijn op het erf als je je niet eerst een kind weet aan Vaders keukentafel in het Vaderhuis. Je kunt God niet meemaken als Rechter als je Hem niet eerst kent en beleeft als Vader. Je kunt niet bij Hem over de knie als je je niet eerst op Zijn knie gekoesterd weet.

Slot

Waarom had ik dat allemaal toch niet eerder gezien? De openbaring van de Vader in mijn binnenste opende mijn ogen (Efz.1:17). Wow. Ik ben Thuisgekomen.